

Maniqueisme (in)dependent

La trama. Lloret de Mar, 2004. Èric Bertran, de 14 anys; és acusat de terrorisme informàtic per enviar emails a una cadena de supermercats.

La pel·lícula. Dues premisses: 1. Tota pel·lícula és ideològica (es ven un determinat tipus de motu); 2. Tot film acaba sent polític, per acció u omissió. Bertolt Brecht deia que només hi ha dues formes de teatre: fer teatre polític; o bé fer políticament el teatre. Joel Joan i Sergi Lara s'han acollit a la primera forma, és a dir, a fer cinema polític. Per tant, escrit als interessos d'una orientació ideològica: l'independentisme català. I vet aquí que *Fènix 11*23* s'estrena en plena campanya electoral. ¿Oportunitat o oportunisme? Amb factura de docudrama televisiu, el via-crucis d'aquest adolescent independentista que és l'Èric, anava a dir el viking, s'acull

al format hagiogràfic d'una narració maniqueista que acaba caient en la trampa d'allò que pretén denunciar: la persecució espanyolista d'un menor d'edat decidit al martirologi per allò d'una llengua i bandera. En el film, adults i pre-adolescents competeixen en qui la diu més gruixuda. El tàndem Joan-Lara articula una narració melodramàtica al servei d'una causa política. Per tant, film de bons i dolents, que obvia el marc polític del 2004: l'atemptat 11M a Madrid, el tancament del diari Egunkaria, l'entrevista de Carod-

Rovira amb ETA a Perpinyà... En algun moment de la pel·li, es denuncia l'antidemocràtica llei anti-terrorista, que, evidentment, clama al cel. El que no diu el film és que aquesta llei va estar votada per CiU. En fi, *Fènix 11*23* no passa de ser un pamflet oportunista, melodramàtic, tendencios, que en la seva retòrica unívoca, sensacionalista, conté la seva pròpia penitència: possiblement només convenci els convençuts. Amb la col·laboració de TV3, l'ICIC i les

Fènix 11*23

Directors: Joel Joan i Sergi Lara. Intèrprets: Nil Cardoner, Àlex Casanovas. Espanya, 2012. 95'. JC Alpicat, Lauren, Rambla Lleida. 18 novembre.

microaportacions de particulars, *Fènix 11*23* prou que voldria fer via en el panorama electoral d'ara mateix.

La imatge. L'Èric desafiant la fiscal de l'Audiència Nacional a Madrid.

La frase. "Això no és un problema penal, és un problema polític, per tant que ho arreglin els polítics", avisa la mare de l'Èric. Per tant, no calia tanta retòrica melodramàtica. Votant tot s'arregla, no?

La recomanació. Fanàtics dels fulletons estripats, amb final felici.